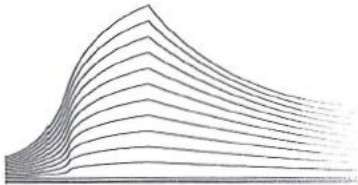


**KOPIE**



Vonnisnummer / Griffinummer <i>1 1561</i>
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak <b>26 juni 2019</b>
Naam van de beklaagde
Systeemnummer parket Dossiernummer <i>PSV</i> <b>13B025804</b> Notitienummer parket

rechtbank van eerste  
aanleg West-Vlaanderen,  
afdeling Brugge  
Kamer B.16

## Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

Inzake het Openbaar Ministerie en de

BURGERLIJKE PARTIJEN :

1.

wonende te

vertegenwoordigd door Meester  
, loco

advocaat te  
advocaat te

2.

wonende te

vertegenwoordigd door Meester  
, loco

advocaat te  
advocaat te

tegen

BEKLAAGDE :

2046

RRN

geboren te op  
wonende te

vertegenwoordigd door advocaat te

TENLASTELEGGINGEN

te

om het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A. bij inbreuk op artikel 99 § 1-1°, strafbaar gesteld door de artikel 146 al. 1 1° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

1. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 2003 tot 1 september 2009 het plaatsen van een bijgebouw (zie 'D' op bijlage 3 van proces-verbaal dd. 25.11.2013)

2. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 2008 tot 1 september 2009 het uitbreiden van de woning (zie 'E' op bijlage 3 van proces-verbaal dd. 25.11.2013)
  3. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 2008 tot 1 september 2009 het aanleggen van een verharde oprit van ongeveer 96 meter met een breedte van ongeveer 8 meter verhard (zie 'B' op bijlage 3 van proces-verbaal dd. 25.11.2013) met een inbuizing van de gracht over een lengte van 8 meter (zie 'C' op bijlage 3 van proces-verbaal dd. 25.11.2013)
- B. bij inbreuk op artikel op 4.2.1. 1° a), b) en c) strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009, de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, zonder voorafgaande vergunning de hiernavolgende bouwwerken verricht te hebben, met uitzondering van onderhoudswerken, het optrekken of plaatsen van een constructie, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat en het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie,
1. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 september 2009 tot en met 1 januari 2012 het plaatsen van een bijgebouw (zie 'D' op bijlage 3 van proces-verbaal dd. 25.11.2013)
  2. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 september 2009 tot en met 1 januari 2012 het uitbreiden van de woning (zie 'E' op bijlage 3 van proces-verbaal dd. 25.11.2013)
  3. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 september 2009 tot en met 1 maart 2012 het aanleggen van een verharde oprit van ongeveer 96 meter met een breedte van ongeveer 8 meter verhard (zie 'B' op bijlage 3 van proces-verbaal dd. 25.11.2013) met een inbuizing van de gracht over een lengte van 8 meter (zie 'C' op bijlage 3 van proces-verbaal dd. 25.11.2013)

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen **A1, A2, A3, B1, B2** en **B3** de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, 1 maart 2012, de verjaring van de strafvordering tijdig en regelmatig gestuit zijnde binnen de vijf jaar te rekenen van de dag waarop het misdrijf werd gepleegd, met name en ondermeer door daden van onderzoek of vervolging, namelijk door de aanvraag van de nodige stukken met het oog op het dagvaarding op 23.02.2017.

*De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:*  
*ligging:*

- perceel :
- perceel :

*aard en oppervlakte:*

- perceel : weiland
- perceel : huis,

*wijk en nummer van het kadaster:*

*en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:*

op en , , , geboren te op beiden wonende te

*die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van inbreng in de gemeenschap verleden op en akte van aankoop verleden op*



Op 16 november 2015 werd door beklagde een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ingediend voor het uitbreiden van de woning (deels regularisatie), het overwelfen van een gracht en het plaatsen van een afsluiting. Door de burgerlijke partijen werd daartegen een bezwaarschrift ingediend.

Met besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van 15 maart 2016 werd een beperkte vergunning verleend, waarbij al het puin en steenafval diende te worden verwijderd en waarbij de inbuizing van de gracht, de verhardingen, de afsluiting, het vellen van bomen, de houten uitbreiding van carport en berging en de waterpoel werden uitgesloten.

Met navolgend proces-verbaal van 1 september 2016 werd vastgesteld dat de woning ondertussen vergund was, dat de onvergunde nieuwe oprit, de onvergunde inbuizing en het nieuwe onvergunde bijgebouw nog steeds aanwezig waren, dat er nog steeds bouwmaterialen en puin op het terrein lagen en dat er benevens de oprit van ca. 600m<sup>2</sup> nog 230m<sup>2</sup> andere verharding werd aangelegd op het terrein waarvan slechts een zeer beperkt gedeelte als 'strikt noodzakelijke toegang' kan worden beschouwd of binnen het Vrijstellingsbesluit valt en dat er een poel was aangelegd.

Met navolgende processen-verbaal van 6 juni 2017 en 24 april 2018 werd vastgesteld dat de toestand sedertdien ongewijzigd was.

Op 26 oktober 2017 werd door beklagde een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ingediend voor het regulariseren van de verharding. Door de burgerlijke partijen werd daartegen opnieuw een bezwaarschrift ingediend.

Met besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van 30 januari 2018 werd de vergunning geweigerd.

Tegen deze weigeringsbeslissing werd door beklagde hoger beroep ingesteld bij de Bestendige Deputatie. Bij Besluit van 7 juni 2018 heeft de Bestendige Deputatie het beroep gegrond verklaard en werd een stedenbouwkundige vergunning verleend op voorwaarde dat er slechts één toegangsweg is naar de woning.

Tegen deze beslissing werd door de burgerlijke partijen een verzoek tot vernietiging ingediend bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

### **3. Beoordeling**

Op basis van de gegevens van de strafinformatie en meer in het bijzonder (1) de vaststellingen van de Gemeentelijke Stedenbouwkundige Inspecteur - die gelden tot bewijs van het tegendeel - (2) de vaststellingen, gedaan door de lokale politie, (3) de foto's in het strafdossier en (4) tenslotte de verklaringen van beklagde zelf, komen de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.3 en B.1 tot en met B.3 ten genoegen van recht bewezen voor in hoofde van beklagde.

Dat nadien een gedeelte van de constructies geregulariseerd werd, doet geen enkele afbreuk aan het gegeven dat de constructies *in illo tempore* zonder vergunning werden opgericht.

Beklagde heeft deze tenlasteleggingen overigens niet betwist ter terechtzitting van 2 mei 2018.

#### 4. De strafmaat

De feiten, bewezen in hoofde van beklaagde, zijn laakbaar en getuigen van weinig bekommernis voor een goede ruimtelijke ordening en de leefomgeving.

Beklaagde kocht een woning in landschappelijk waardevol gebied, doch weigert daarvan de stedenbouwkundige consequenties te aanvaarden en poogt sedert meer dan 15 jaar diverse wijzigingen aan te brengen zonder vergunning, na weigering van een vergunning of in strijd met tussengekomen regularisatievergunningen.

Het gedrag van beklaagde kan maatschappelijk geenszins worden getolereerd en dient maatschappelijk streng te worden afgekeurd en beteugeld.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wet.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie voor zover bekend.

Beklaagde pleegde de bewezen verklaarde feiten met éézelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65, lid 1, van het Strafwetboek slechts één straf dient te worden uitgesproken, namelijk de zwaarste.

Beklaagde is een man van Belgische nationaliteit, geboren in 1978. Hij beschikt nog over een blanco strafregister.

Ter zitting van 3 april 2019 vroeg beklaagde in hoofdorde de gunst van de opschorting, ondergeschikt om een straf met uitstel te willen opleggen.

De rechtbank is van ook van oordeel dat enerzijds gelet op de aard en de duurtijd van de gepleegde feiten, het gegeven dat beklaagde de toestand jarenlang heeft laten aanslepen en de hardnekkigheid waarmee de stedenbouwkundige regels systematisch overtreedt, en er anderzijds geen redenen zijn om aan te nemen dat zijn sociale reclassering in het gedrang zou komen door het opleggen van een straf, een maatschappelijke terechtwijzing in de vorm van een straf zich opdringt zodat er geen redenen zijn om beklaagde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen.

Beklaagde werden echter nog nooit eerder veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99 bis van het Strafwetboek en de opgelegde gevangenisstraf gaat vijf jaar gevangenisstraf niet te boven. Hij verkeert derhalve in de wettelijke voorwaarden voor het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf.

Rekening houdend enerzijds met hetgeen hierboven werd overwogen en anderzijds met het blanco strafregister van beklaagde, is de rechtbank van oordeel dat een geldboete van 1.250,00 euro, waarvoor deels uitstel van tenuitvoerlegging wordt verleend, een passende maatschappelijke reactie vormt op de gepleegde feiten en tevens een passende bestraffing uitmaken, teneinde beklaagde tot schuldinzicht te brengen en hem ervan te weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen

## DE HERSTELVORDERING

Krachtens (het thans bij Decreet van 25 april 2014 met ingang vanaf 1 maart 2018 opgeheven) artikel 6.1.41.§1. VCRO kan de rechtbank, op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen op wier grondgebied de werken, handelingen of wijzigingen, vermeld in artikel 6.1.1, werden uitgevoerd, - naast de straf - bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren.

Bij brief aan de procureur des Konings van 22 juli 2014 heeft de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur een herstellvordering ingeleid. Hij strekt tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, meer bepaald:

- het vrijmaken van de ingebuisde gracht;
- het uitbreiden van de woning conform de vergunning van 9 november 2004;
- het afbreken en verwijderen van het onvergunde bijgebouw;
- het uitbreken van de toegangsweg en verwijderen van alle verharding op het terrein (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde
- de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein;

Deze herstellvordering werd voorgelegd aan de HRHB, die op 19 juni 2014 een positief advies verleende en die akkoord ging met de herstellvordering, zodat voldaan werd aan artikel 6.1.7. VCRO.

### De herstellvordering met betrekking tot het uitbreiden van de woning

De herstellvordering is, in zoverre ze betrekking heeft op het uitbreiden van de woning conform de vergunning van 9 november 2004, zonder voorwerp, gelet op de tussengekomen regularisatievergunning van 15 maart 2016. Dit werd overigens ook vastgesteld met navolgend proces-verbaal van 1 september 2017.

### De herstellvordering met betrekking tot het vrijmaken van de ingebuisde gracht, het afbreken en verwijderen van het onvergunde bijgebouw, het uitbreken van de toegangsweg en verwijderen van alle verharding op het terrein (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein;

Tot beoordeling van de gevorderde herstelmaatregelen, moeten de bepalingen van artikel 6.1.41.§1. VCRO worden gelezen in de context van artikel 159 van de Grondwet, krachtens hetwelk de hoven en de rechtbanken geen gevolg mogen geven aan de bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. De rechtbank dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwendings berust. Meer bepaald dient de rechtbank na te gaan of de beslissing van het bevoegde bestuur om het herstel van de plaats in de vorige toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Wanneer vastgesteld wordt dat de vordering van de overheid steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van

de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, moet de rechtbank deze vordering zonder gevolg laten. Het behoort de rechtbank evenwel niet toe de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen (vergelijk: Cass., 10 februari 2009; Cass., 25 november 2014).

\*\*\*

De rechtbank is van oordeel dat in acht genomen de voldoende motieven die aan de herstellvordering met betrekking tot deze punten ten grondslag liggen, de vordering niet steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

Het bijgebouw werd nooit vergund en de werd bovendien uitdrukkelijk uitgesloten uit de regularisatievergunning van 15 maart 2016. Deze herstellvordering is bijgevolg voor wat betreft *“het afbreken en verwijderen van het onvergunde bijgebouw”* gegrond.

De rechtbank kan verder enkel vaststellen dat beklagde, sedert het verwerven van zijn eigendom en zonevreemde woning, hoewel gelegen in agrarisch en landschappelijk waardevol gebied, jaar na jaar verder ‘vertuint’ en bovendien steeds meer verharding aanbrengt in de vorm van een grote oprit met steenslag, bestratingen, terrassen en met stenen verharde zones in het grasperk.

De nieuw aangelegde oprit van 600m<sup>2</sup> die in een ruime boog het ganse perceel ( ) doormidden snijdt, kan naar het oordeel van de rechtbank – gelet op de omvang en het tracé - dan ook niet beschouwd worden als een strikt noodzakelijk toegangsweg. Enkel de oorspronkelijke toegangsweg (gelegen op het perceel , langs de huizen met nr. en voldoet aan deze definitie. In het licht daarvan lijkt de beslissing van de Bestendige Deputatie van 7 juni 2018 prima facie niet wettig, zodat de rechtbank deze bij toepassing van artikel 159 Grondwet buiten beschouwing laat. De rechtbank verwijst daartoe naar de motivering van het weigeringsbesluit van het College van Burgemeester en Schepenen en het vernietigingsverzoek, ingediend voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, dewelke zij voor zoveel als nodig tot de hare maakt. De overweging van de Bestendige Deputatie om tot de regularisatie te besluiten, dat de burens ook het meest gebaat zijn bij een regularisatie van de oprit is niet relevant en volstrekt vreemd aan motieven van ruimtelijke ordening.

De herstellvordering is bijgevolg evenzeer gegrond voor wat betreft het *“uitbreken van de toegangsweg en verwijderen van alle verharding op het terrein”*, met dien verstande dat er vrijstelling geldt voor de strikt noodzakelijke toegangsweg (die zich vereenzelvigt met de oorspronkelijk toegangsweg, zoals die bestond bij de aankoop door beklagde van het onroerend goed) evenals 80m<sup>2</sup> vrijgestelde verharding (terras, betonverharding en/of andere verharding, zoals toegelaten door het Vrijstellingsbesluit van 16 juli 2010),

Tenslotte is ook de herstellvordering voor wat betreft *“het vrijmaken van de ingebuisde gracht”* en de *“verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein”* gegrond. De inbuizing heeft immers geen enkele bestaansreden meer, nu de afbraak van de nieuwe oprit wordt bevolen.

\*\*\*

De rechtbank ziet dan ook geen redenen om de vordering tot herstel van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zonder gevolg te laten. Het staat overigens niet aan de rechtbank zich voor de keuze van de herstelmaatregel in de plaats te stellen van de bevoegde administratieve overheden door een andere herstelmaatregel op te leggen.



\*\*\*

De stedenbouwkundig inspecteur vordert verder gemachtigd te worden tot ambtshalve uitvoering van de uitspraak en de niet-nakoming van het bevel tot herstel in de oorspronkelijke toestand te sanctioneren met de verbeurte van een dwangsom.

De vordering is gegrond. Artikel 6.1.46, eerste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening verplicht de rechter immers om, nadat hij een vordering van de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen tot herstel van de plaats in de vorige staat heeft ingewilligd, zowel de stedenbouwkundige inspecteur als het college van burgemeester en schepenen te machtigen ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien.

Beklaagde heeft al voldoende tijd (meer dan 6 jaar!) gekregen om vrijwillig de herstellvordering uit te voeren, wat hij tot nu steeds naliet, zodat terecht de verbeurte van een dwangsom wordt gevorderd bij niet-naleving van dit bevel.

Aan beklagde wordt nog een termijn van zes maanden gegeven om zelf het de herstelmaatregel integraal uit te voeren en de betonnen verharding te verwijderen, waarna een dwangsom van 100,00 euro per dag vertraging wordt opgelegd bij niet uitvoering van onderhavig vonnis binnen de gestelde termijn, met een maximum van 100.000,00 euro.

#### **BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED**

De vorderingen van de burgerlijke partijen en is regelmatig naar vorm en tijd en ontvankelijk.

De bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen staan in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schade die door de burgerlijke partijen onbetwistbaar werd geleden. De beklagde is aansprakelijk voor de geleden schade en is er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

De burgerlijke partijen vorderen elk een morele schadevergoeding van 500,00 euro meer intresten.

Rekening houdend met de aard, de ernst en de duur van de gepleegde feiten en de omstandigheden waarin zij werden gepleegd, kan uit hoofde van morele schade aan deze burgerlijke partij elk een bedrag, *ex aequo et bono* begroot op 250,00 euro, worden toegekend, meer de gerechtelijke intresten vanaf heden.

Gelet op de bepalingen van artikel 162bis van het Wetboek van Strafvordering en het KB van 26.10.2007 (B.S. 09.11.2007), alsook op de bepalingen – en meer in het bijzonder artikel 1, 2<sup>e</sup> lid - van het KB van 29 maart 2019 tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de wet van 21 februari 2010 tot wijziging van de artikelen 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en 162bis van het Wetboek van strafvordering, in werking getreden op 20 april 2018, wordt aan alle burgerlijke partijen samen één rechtsplegingsvergoeding toegekend, begroot op het basisbedrag, zijnde 480,00 euro.

## TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

artikelen 38, 40, 65 lid 1, 66, 100 van het strafwetboek;  
artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;  
artikel 367 van het wetboek van strafvordering;  
artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;  
artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering.  
artikelen 8 en 14 van de wet van 29 juni 1964;

alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde en bewezen wetsartikelen.

### De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

### Op strafgebied

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A1 tot en met A3 en B1 tot en met B3 bewezen in hoofde van

**Wijst het verzoek tot het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling af als ongegrond.**

Veroordeelt voor de feiten onder de tenlasteleggingen A1 tot en met A3 en B1 tot en met B3 vermengd:

tot een **geldboete van 1250,00 EUR**, verhoogd met 50 opdecimen en gebracht op **7500,00 EUR**.

Verleent **uitstel** van uitvoering voor een **termijn van 3 jaren** wat betreft **DE HELFT** van deze geldboete.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 1 maand.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 53,58 EUR.

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders.

Veroordeelt de beklagde tot de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklagde op 271,37 EUR.

### De herstellvordering

Stelt vast dat de herstellvordering **zonder voorwerp** is in zoverre ze betrekking heeft op het uitbreiden van de woning conform de vergunning van 9 november 2004.

Verklaart de herstellvordering voor het overige als volgt **gegrond**.

**Beveelt** de beklagde **over te gaan tot het herstel** van de plaats te en ' ' kadastraal gekend onder perceelnummer en in de oorspronkelijke toestand door:

- het vrijmaken van de ingebuisde gracht;
- het afbreken en verwijderen van het onvergunde bijgebouw;
- het uitbreken van de toegangsweg (gelegen op perceel ) en verwijderen van alle verharding op het beide kadastrale percelen (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde, met dien verstande dat er vrijstelling geldt voor de strikt noodzakelijke toegangsweg (die zich vereenzelvigt met de oorspronkelijk toegangsweg, zoals die bestond bij de aankoop door beklagde van het onroerend goed en gelegen op perceel ) evenals 80m<sup>2</sup> vrijgestelde verharding;
- de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein;

en zulks **binnen een termijn van EEN (1) jaar** vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen de voormelde termijn de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de Gemeente van **ambtswege** in de **uitvoering** ervan kan voorzien overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 6.1.46 VCRO.

Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de veroordeelde **een dwangsom** zal worden verbeurd van **100,00 euro per dag vertraging** in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van **één (1) jaar** vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden, en dit met een **maximum van 100.000,00 euro**.

### Op burgerlijk gebied

Verklaart de vorderingen van de **burgerlijke partijen ontvankelijk** en in **volgende mate gegrond**.

Veroordeelt de beklagde om te betalen aan de burgerlijke partij de som van **TWEEHONDERD VIJFTIG EURO (250,00 €)**, meer de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf heden tot datum der algehele betaling.

**Veroordeelt** om te betalen aan de burgerlijke partij de som van **TWEEHONDERD VIJFTIG EURO (250,00 €)**, meer de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf heden tot datum der algehele betaling.

Wijst al het meer of anders gevorderd af als ongegrond.

Veroordeelt tot het betalen van een gezamenlijke rechtsplegingsvergoeding aan deze burgerlijke partijen, begroot op 480,00 euro.

\*\*\*

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, kamer B.16 en uitgesproken in openbare terechtzitting op **26 juni 2019** door de voorzitter,  
rechter  
in aanwezigheid van substituuat-procureur des Konings WEST-VLAANDEREN,  
afdeling Brugge,  
met bijstand van griffier